

For Tendensen vil jeg tage Ansvaret, men selvfølgelig ikke, her saa lidt som noget som helst andet Sted, for den enkelte Sats.

Til en af de finansielle Oversigter, der ere givne os fra Generaldirektoratet, knytter der sig noget, der er lystigt eller tragisk, akkurat lige som De ville tage det. Man har nemlig udregnet den Merindtægt, som denne Forhøjelse til 8 Kr. fra 3 — tror jeg det er — vil give Statskassen, og saa har man simpelt hen sagt: Se, der gaar saa meget ind, det multiplicere vi med 5, og det bliver saa og saa meget. Der se de Herrer Forskellen paa at tænke algebraisk, som om det var et Regnestykke, man havde med at gøre, og at tænke handelspolitisk. Meningen med at sætte Tolden op til de 8 Kr. er selvfølgelig den, at der skal blive ingen eller kun en meget ringe Indførsel, idet der jo er Konkurrence nok her i Landet i den Branche. Det er naturligvis Meningen med den, men oppe i Tolddirektoratet sidde de gladelig og tumle med deres Tal og tænke aldeles ikke paa, at der ligger et Erhverv eller Mennesker eller saadan noget bag ved. De sige: Naar vi sætte Toldsatserne op med 5, bliver Indførselen 5 Gange det og det, det er saa meget, det kunne vi alt sammen regne ud efter Tabellen, altsaa, Statskassens Indtægt vil stige med det og det Beløb. Det er maaske fortræffeligt toldteknisk, men handelspolitisk er det fuldstændig umuligt, og jeg beklager, at et af vore allerbedste nationaløkonomiske Hoveder er blevet sat til denne Bestilling som Generaldirektør for Toldvæsenet. Hvis jeg havde nogen Indflydelse paa Besættelsen af saadanne Poster, vilde jeg, i hvert Fald saa længe den Sagkundskab, der nu gør sig gældende overfor disse Spørgsmaal, er raadende, ombytte de to Herrer og sætte den ærede Ordfører for Flertallet til Generaldirektør for Skattevæsenet, hvilket han vilde passe storartet til, men Generaldirektøren vilde jeg sætte til noget ganske andet. Det er et Hovede, der virkelig kan tænke handelspolitisk, men naturligvis, hvis han skal tænke, spændt ind i Rammer, spændt ind i Tal og ind i Kolonner osv., saa er der overhovedet ingen Hjerne i Verden, der kan tænke, saa maa man opgive det og bruge den lille Tabel eller den store Tabel og

gøre sit Regnestykke og lægge det frem, og naar man saa falder over en saadan Historie som denne, saa kan man, som jeg begyndte med at sige, le over den eller græde over den, men et kunne vi være enige om, Handelspolitik er det ikke.

Der er nogle andre Positioner, som jeg kunde have Lyst til at gaa nærmere ind paa; maaske bliver der Lejlighed til det senere under Diskussionen. Det er Farver og Farvevarer. Naar jeg nu lige berører dem, er det for at fremdrage et lille Eksempel, om hvis, om jeg saa maa sige, algebraiske Betydning, jeg tror, jeg er enig med Flertallet, og som jeg vil fremdrage, uagtet det kun gælder en ganske lille Bedrift, en ganske lille Mand uden nogen som helst nationaløkonomisk Betydning. Det drejer sig om Kørnøg. Der sidder en lille Mandovre i Hasle og laver Kørnøg. Det har han gjort i 14—15 Aar, og han har smidt sin Smule Kapital ind i denne Fabrikation. Der er et Par Mennesker, der leve af denne Produktion. Hans egen Indtægt er, som han viser i et af disse Andragender, i de senere Aar 2,000 Kr. aarlig. Det er ikke noget, man kan leve flot af, og de Herrer af Flertallet og jeg ere overbeviste om, at den tidligere Ordfører i Udvalget (Ingvard Jensen) lige saa vel som de Herrer fra Bornholm, ville give mig Ret i, at den Mand ryger, hvis vi sætte Tolden ned, som Toldforslaget forlanger det. Manden ryger, han kan ikke eksistere.

Jeg tillader mig nu at spørge Dem: Med hvilken Motivering skal denne Mand og hans Familie ødelægges? Nationaløkonomisk set er det aldeles ligegyldigt, det har ikke Spor at betyde, men Herregud, han er dog et Menneske, hans Kone og Børn ere dog ogsaa Mennesker; de have siddet og klistret disse Poser sammen og rodet denne Redelighed sammen. Med hvilket Motiv skulle de ødelægges? Lige saa snart Manden blot er i Jorden, kommer der en svensk Trust, der ligger med Gabet aabent derovre, som vi alle vide, og tager hele Kørnøgsindustrien her i Landet. Det kan godt være, at vi faa et Pd. Kørnøg 1 Øre billigere — De maa tilgive mig, hvis jeg tager fejl af Tallene, man kan ikke forlange, og først og fremmest forlanger jeg det ikke af mig selv,